

Fischer: Žabákova

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

LV

Ostravský večerník

- 8 VIII 1988

^ Poslední premiérou loutkohereckého souboru Státního divadla v Ostravě byla v uplynulé sezóně pohádková hra I. Fischera Žabáková dobrodružství, napsaná na motivy knížky K. Grahama. Tato pohádka patří do pokladů dětské světové literatury. Režisérem ostravského představení je Petr Nosálek, autorem scény a půvabných loutek Ivan Zavrták.

Foto: VLASTA PAVELKOVÁ

Fischer: Žabákova dobrodružství

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 73

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

LB Osh.

Ostravský večerník

- 7. IX. 1988

ze dne

Loutková scéna Státního divadla v Ostravě zahajuje novou sezónu inscenací pohádky Žabákova dobrodružství.

Foto: VLASTA PAVELKOVÁ

12.
Poslední premiérou Loutkové scény SDO přecházející ze staré do nové sezóny jsou Žabákova dobrodružství. Na půdoryse rozhlasové adaptace Iva Fischera a dalších dramatických úprav je volně podle motivů původní prózy Kennetha Grahama připravil režisér Petr Nosálek ve spolupráci s dramaturgyní Hermínou Motylovou a výtvarníkem Ivanem Zavrťákem.

Recenze
Světově proslulá anglická pohádková knížka pro děti, která vstoupila do naší kultury doprovázená obrázky Josefa Čapka již v roce 1933, posloužila i formování repertoáru scény Petra Bezruče před časem a nyní se vrátila pro nejmenší ostravské diváky v loutkové podobě.

Inscenátorům ale jakoby nestačil původní ideově tematický rozměr předlohy — portrét suverénního Žabáka ve světě přátel a nepřátel ze zvířecí říše — kriticky kontrastují svět moderní bajky s působivým obrazem devastujícího vlivu civilizace. In-

scenace se otevírá teprve postupně rozeznatelným hlukem a ostrým oslnivým světlem jako identifikační značky technické realizace lidské existence našich dnů. Ty pak pokračují v instalaci záhadných transport-

ŽABÁKOVA DOBRODRUŽSTVÍ

ních nádob, které vymezují dramatický prostor scény, a později v intermezzu drvoštěpeckého motorového ničení lesa. Jedním slovem: symbolika pustošivé síly lidského rodu. S tím vším je konfrontována naivní novinná automobilistická posedlost hrdiny Žabáka, pro kterou nalézáme pochopení, protože v sobě nese charakter hry až po to zahrávání si se životem. Jeho přátelé Vydra, Krtek a Jezevec, neboť jsou kamarády, mají ho při všech ztřeštěnostech a vší velkohubosti rádi a snaží se mu pomoci najít správnou cestu životem.

Děti v divadle si to přebírají po svém a orientují se i v přeplněné scéně a v potřebné míře identifikují loutky, které opět — po čase — jsou vodňou skryté a mají poskytnout tu krásnou klasicou divadelní iluzi loutkové hry. V úhrnném divákově

vjemu převládá díky naddimenzované stránce technické — podívaná. Herecký výraz i těch nejzkušenějších — Jiří Volkmer jako Žabák nebo například Marie Kočková jako Krtek — je sice profesně dokonalý, ba precizní, ale málo sugestivní, bez působivého citového navázání kontaktu, bez náležitosti dramatického náboje.

Představení je dosti zatíženo slovem, pozůstatky základního rozhlasového východiska adaptace, a zřejmě v něm bude dále škrtnáno, a také herecké projevy se budou jistě i při reprízách vyvíjet. Je to inscena-

ce s velkou pracovní invencí, ale také s velkými tvůrčími rezervami. Určitě by se z něho — a možná je to jen míra vnitřní intenzity hereckého výrazu — mělo vyloupnout ono základní Grahamovo přesvědčení, že totiž ať už je každý z nás jaký chce, má právo být svobodou, právo vědět a právo na domov. Všechno, co mu tato tři základní práva upírá, a když on sám o ně tak málo dbá, je zlé a je tomu třeba čelit. Ekologická kritika je pak již jen ilustrativní doklad základní teze.

Představení má výtečná místa a jedno by bylo škoda nepřipomenout. K samému začátku představení patří překrásná divadelně hudební mizanscéna. Muzicrují-li herci a zpívají-li, a k tomu tak pěkně, a tak pěknou píseň (hudba Jaromír Návrat) jako zde, jde srdce sebou. Nejskvělejší jsou housle, tak velice divadelní a herecký hudební nástroj, neboť jsou důvěrně spjaty s tělem hrajícího člověka, jeho rytmem. Základní pohyb houslisty patří k nejobvyklejším gestům lidských paží a rukou. Je to skvěle vymyšleno a skvěle provedeno. Tedy představení za zhlédnutí opravdu stojí. JAROSLAV ČERNÝ

Fischer: Zabákova hra.

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižkové služby

Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

100

Ostravský večerník

24. V. 1988

ze dne

¹²Dobrodružství plně ůsměvů

Pohádková hra Iva Fischera Zabákova dobrodružství byla napsána na motivy knížky Kennetha Grahama, která patří do pokladu klasické dětské světové literatury. Vznikla z příběhů, které psal autor původně pro svého syna. Do češtiny byla poprvé přeložena v roce 1933, jejím ilustrátorem byl Josef Čapek, texty písní, které v knize najdeme, přeložil Jaroslav Seifert. Od té doby se objevila u nás již v několika vydáních s původními Čapkovými ilustracemi.

Dramatizace Iva Fischera v režijní úpravě Petra Nosálka zachovává původnost moderní anglické pohádky, s jejím bujným veselím, rozmarností i nonsensem. Půvabná historka o chlubitvém Zabákovi, Vydře, Krtkovi a Jezevci, kteří se snaží napravit jeho lehkomyšlné chování, jejich stět se zlem, které představují lstivé Lasičky, si jistě získá i dnešní diváky. V režii Petra Nosálka hrají Jiří Volkmr, Božena Homolková, Marie Kočková, Dušan Feller, Petra Štaňčlová a další. Autorem výpravy je Ivan Zavrták. Premiéra se uskuteční 27. května v 17 hodin v Divadle loutek. (mo)